

پوپولیست‌ها مانع سرمایه‌گذاری‌ها پس از انقلاب

ادامه از صفحه ۵

قدرت را در دست نداشته و بنابراین هر دو جناح در ایجاد مشکلات نقش داشته‌اند. اصولگرایان و اصلاح‌طلبان مسوول‌های متفاوتی را دنبال می‌کنند؛ اما تجربه گذشته اصولگرایان بسیار بازدارنده بوده است. اصلاح‌طلبان درک بهتری از نیاز و مطالبات مردم دارند؛ ولی متأسفانه روش‌های پوپولیستی و تبعیضاتی در تصمیمات آنها برای حفظ قدرت، گاهی ممانعت‌های درستی در آنها از اصول درست آزادی و دموکراسی در حقوق یا نیازها و مطالبات مردم در عمل می‌شود.

حقیقت این‌که بعد از انقلاب، پیرولیست‌ها و محاکم‌هایلیست‌ها مانع از سرمایه‌گذاری مناسب در بخش‌های اقتصادی مختلف کشور شدند. اقتصاد باید آزاد باشد، قانون باید حاکم باشد و کارآفرینان اقتصادی را تشویق و انگیزه پیدا کنند. توانشان و دارایی‌های خود را به کار بگیرند تا نیازهای جامعه را تأمین کنند؛ اما این اتفاق نمی‌افتد. وقتی از سرمایه‌گذاری صحبت می‌شود، تأکید بیشتر روی سرمایه‌گذاری صنعتی و کشاورزی است نه سایر سرمایه‌گذاری‌ها. سرمایه‌گذاری در بخش تولید زمان‌بر است و حجم سرمایه‌گذاری در انواع حمایت‌ها را لازم دارد. به همین جهت هیچ دولتی تمایل ندارد به این سمت برود. در ایران سرمایه زیاد است و ما کشور ثروتمندی هستیم؛ اما مشکل این است که سرمایه ریسک‌پذیر نداریم؛ آنهایی هم که دارای سرمایه هستند به سمت صنایع و کشاورزی نمی‌روند و به سمت تجارت پول و خدمات و واردات کالا می‌روند و از این طریق سود می‌برند، اما اگر شرکت‌های خارجی را دعوت کنیم،

می‌تواند در بخش صنعت سرمایه‌گذاری کند. ما به‌شدت نیاز به سرمایه‌گذار خارجی داریم که بتواند سرمایه داخلی را هم جذب کند و این‌گونه ریسک سرمایه‌گذاری داخلی هم کاهش پیدا می‌کند.

از الزام و نیاز کشور به جذب سرمایه خارجی سخن گفتید. اگر شرایطی مهیا شود که سرمایه‌دار خارجی وارد کشور شود، به نظر شما کدامین بخش‌های اقتصادی کشور می‌تواند با این سرمایه‌ها جان بگیرند؟ به‌عبارتی کدام‌یک از بخش‌های اقتصادی کشور به این سرمایه خارجی نیاز مبرم دارند؟

ببینید ما متأسفانه در طول سه دهه گذشته توانسته‌ایم در بخش‌های مختلف به نحو مطلوبی سرمایه‌گذاری انجام دهیم. در نتیجه، همه بخش‌های ما به نیاز به سرمایه‌گذاری دارند: از آب و برق گرفته تا صنایع کارخانه‌ای که نیاز مبرم جامعه ما هستند. ما باید طوری حرکت کنیم که تمام صنایع ما مشترک خارجی پیدا کنند. به جای اینکه کالای خارجی را وارد کنیم، شرکت‌های خارجی را دعوت کنیم برای آن‌ها انگیره حضور ایجاد کنیم، البته به شرط اینکه آقایان سودهای کلانی که از تجارت می‌برند دست بردارند و نیت توسعه کشور را داشته باشند. آقایان باید از امتیازهای ویژه‌ای که از تجارت می‌برند دست بردارند و به سمت دعوت سرمایه‌داران خارجی بروند و برای حضور در صنایع کارخانه‌ای از آنها دعوت کنند تا تولید و سرمایه‌گذاری را این‌گونه آغاز کنیم.

جمله «آقایان از سودهای کلانی که از تجارت می‌برند دست بردارند» مقداری قابل تأمل است که با تأکید به آن اشاره داشتید. گویا منفعت عده‌ای ایجاد می‌کند سرمایه‌دار خارجی سرمایه‌اش را وارد ایران نکند تا آنها کماکان به واردات کالا مشغول باشند و این‌گونه سرمایه‌گذاری را در ایران فلج کنند.

در ایران کسانی که در تجارت نقش دارند، افراد عادی نیستند؛ اینها افراد بانفوذی هستند. بهخصوص در کشوری مثل ایران که برای هر کاری نیاز به مجوز از دستگاه‌های مختلف است. به‌هر حال کسانی که در تجارت سود می‌برند حداقل این انگیزه را ندارند که برای جذب سرمایه تولیدی در داخل تلاش کنند. برای آنها ممکن است خیلی مهم نباشد. منافع اقتصادی

«افراد صاحب نفوذ» به هم گره خورده و بنابراین اثرات به دنبال این هستند که از موقعیت‌ها استفاده کنند و سود ببرند. البته آنها ارتباطات قوی با نهادهای مختلف دارند و از منابع بانکی و ارزی استفاده می‌کنند. همچنین در سیستم بانکی، مسکن و واردات و فعالیت می‌کنند. یک نوع تقسیم کار نانوشده‌ای بین افراد مختلف صورت گرفته است. آنها یک سری منافع دارند که از این منافع اقتصادی خود محافظت می‌کنند.

با توجه به مباحثی که طرح شد، مجموعه‌ای مسائلی را منجر به کاهش نرخ سرمایه‌گذاری می‌دانیم؟ در ایران اوضاع را به صورت کلی چگونه ارزیابی می‌کنید؟

سرمایه‌گذاری با تشکیل سرمایه متفاوت است. پس اندازه‌های مردمی وقتی وارد فعالیت‌های تولیدی شوند، همان سرمایه‌گذاری می‌شود که این سرمایه‌گذاری اخیر دو نوع است: یکی به سمت ماشین‌آلات و نوع دیگر سرمایه‌گذاری در حوزه ساختمان. اگر نگاه بلندمدتی در اقتصاد داشته باشیم، سرمایه‌گذاری‌ها رشد می‌کند. اساس تولید همین سرمایه‌گذاری است، به عبارتی بدون سرمایه‌گذاری هیچ تولیدی صورت نمی‌گیرد. متغیرهایی که بر

و همچنین جریان سرمایه‌گذاری مؤثر است عبارت است از فصلی که

تولوزیون ماشین لباسشویی دارد. مطمئناً درآمد حاصله را مقایسه می‌کند با درآمدی که در جای دیگری می‌تواند به دست آورد. اگر چنانچه «هزینه فرصت» بالا باشد، این کار را انجام نمی‌دهد. وقتی می‌بیند می‌تواند پول کلانی را در سیستم بانکی به دست آورد، سرمایه خود را در بانک نگهداری و سود خود را هم به آسانی کسب می‌کند.

ثبات سیاسی و ثبات کشور نیز یکی دیگر از متغیرهاست. سرمایه‌گذار روند تعامل با اقتصاد جهانی را بررسی خواهد کرد. اوضاع منطقه را مورد تکرش قرار می‌دهد و اگر حس کند اوضاع رو به آرامش و امنیت است، علاقه‌مند می‌شود و سرمایه‌گذاری می‌کند. اما اگر کشور در معرض تحریم باشد و امکان تنش وجود داشته

باشد، امکان سرمایه‌گذاری وجود ندارد. متأسفانه اینها مواردی‌اند که همواره در ایران وجود داشته است. بنابراین سرمایه‌گذاری به سرمایه‌گذاری در ایران بسیار کم بوده و اگر هم سرمایه‌گذاری صورت گرفته، بیشتر در تأمین نیازهای دولت بوده. بنابراین هیچ انگیزه‌ای

برای حفظ فد
درست آنها از
و دموکراسی
مطالبات مرد

کنیم که سرمایه‌گذاری از سوی بخش خصوصی صورت بگیرد. دولت به قدری خود را گرفتار مسائل مختلف کرده که نتوانسته سرمایه‌گذاری خارجی را جذب کند. اگر این روند ادامه پیدا کند، تغییر چندی به وجود نخواهد آمد؛ مگر اینکه ما کاری کنیم که سرمایه‌گذار خارجی به داخل کشور بیاید. هر چقدر هم دیرتر حرکت کنیم، هزینه فرصت از دست‌رفته بسیار بالاست. کشور ما فقط از طریق صنعت می‌تواند توسعه یابد، از سویی صنعت به تکنولوژی نیازمند است و تکنولوژی هم به سرمایه نیاز دارد و این دو از طریق سرمایه‌گذاری خارجی امکان‌پذیر است. بدون سرمایه‌گذاری واقعی ما نمی‌توانیم اقدام جدی اقتصادی انجام دهیم.

اگر سیاست‌های پولی متناقضی که اکنون هم در سرزمین‌های پیرامونی ایران در جریان است، سرچشمه‌ای برای بحران‌های اقتصادی و اجتماعی در آن کشورها نباشد، پس چرا در ایران این‌گونه نیست؟

در پاسخ به این سؤال باید به این نکته توجه داشت که در ایران، برخلاف کشورهای پیرامونی، هیچ‌کس به دنبال سرنگ کردن نظام نیست. در ایران، برخلاف کشورهای پیرامونی، هیچ‌کس به دنبال سرنگ کردن نظام نیست. در ایران، برخلاف کشورهای پیرامونی، هیچ‌کس به دنبال سرنگ کردن نظام نیست.

همان‌طور که گفتید برای اینکه سرمایه‌گذاری رونق بگیرد، باید بخش خصوصی وارد شود. به نظر شما بعد از انقلاب کارنامه بخش خصوصی نسبت به بخش دولتی مناسب‌تر بوده یا خیر؟

تفاوت تولید بخش دولتی و بخش خصوصی بسیار زیاد است. اینکه چرا باید اهمیت را به سرمایه‌گذاری و تولید بخش خصوصی بدهیم، به این دلیل است که کالا یا خدماتی که دولت عرضه می‌کند نیازمند تصمیم‌گیری با انتخاب افراد نیستند. نمی‌توانیم از بین کالاها و خدماتی که دولت عرضه می‌کند، به میزان موردنیاز خود انتخاب و خریداری کنیم و مطمئن ما نمی‌توانیم این حق انتخاب را داشته باشیم که برخی از این کالاها و خدمات را قبول نکنیم. از این جهت، دولت باید تنها هزینه کالا یا خدماتی را بپردازد که لازم داریم. دولت وجوه مالی لازم برای عرضه این کالاها و خدمات را از طریق مالیات‌ها و تسکین کردن از درآمد مردم بدون رضایت آنها فراهم می‌کند. دولت معمولاً فعالیت‌ها و پروژه‌های خود را چنین توجیه می‌کند که برای مردم و منافع ملی مهم هستند.

کارآفرینان و تولیدکنندگان بخشی خصوصی در قسمت عرضه نسبت به تقاضا واکنش نشان می‌دهند. و برای خرید منابع ابره سرمایه و به‌کارگیری نیروی کار با هم رقابت می‌کنند تا از این طریق با به‌کارگیری آنها کالاهایی تولید شود که مردم می‌خواهند. کارآفرینان و تولیدکنندگان نمی‌توانند مردم را وادار به خرید کالا و خدماتی کنند که آنها به بازار عرضه می‌کنند. آنها باید به کالاهای باکیفیتی و ارزان‌تر که جذب کنند. آنها همچنین نمی‌توانند مردم را وادار کنند که منابع با نیروی کار خود را به تولید کنند.

عکس: تراز

می‌دهند یا برایشان کار کنند. تولیدکنندگان و کارآفرینان با هم رقابت می‌کنند تا منابع را از صاحبان به تصمیم‌گیر مناسب خریداری کنند. همچنین هیچ تضمینی وجود ندارد که آن تولیدکننده یا کارآفرین سود به دست آورد؛ مگر اینکه مصرف‌کنندگان تصمیم بگیرند بالاها را آنها را خریداری کنند. اینکه چه کالایی تولید می‌شود و به چه قیمتی به فروش می‌رسد، بستگی به مردم دارد که با پول خود به واسطه خدماتی «رای» می‌دهند که به بازار عرضه می‌شود.

شما از «منتظرماندن فعالان اقتصادی» نیز
 صحبتی مختصراً مطرح کردید. در این سؤال
 به صورت مشروح می‌خواهیم به این موضوع
 بپردازیم. سرمایه‌داران و فعالان اقتصادی در ایران،

مدام در حال انتظار هستند. یک بار منتظر که انتخابات آمریکا پایان یابد، بار دیگر منتظر انتخابات ایران می‌شوند. از سویی به پرام نگاه می‌کنند و به همین صورت این منتظرمانندها تداوم دارد. به نظر شما این انتظارها برای سرمایه‌گذاری و فعالیت اقتصادی چه تأثیرات مخربی بر اقتصاد کشور می‌تواند داشته باشد؟

درست آزادی
ق یا نیازها و
ممل می شود

است که بدانند آیا در آینده چشم‌انداز روشنی وجود دارد یا خیر؟ اگر چشم‌انداز روشنی وجود داشته باشد، سرمایه‌گذاری می‌کند. اما اگر اوضاع روزمره و بی‌ثبات باشد، طبیعی است که سرمایه‌گذاری نمی‌کند. اما نیکه شما از «منتظرماندن‌ها» سخن می‌گویید. باید عرض کنم که این افراد منتظر، بیشتر کسانی هستند که سرمایه‌گذار نیستند. چون سرمایه‌گذار یک دید روشن نسبت به شرایط ملی و بین‌المللی دارد و بعد بر مبنای آن تصمیم به سرمایه‌گذاری می‌گیرد. اینها بیشتر صاحبان سرمایه‌های خردی هستند که می‌خواهند سرمایه خود را در جایی که کار می‌کنند که متناسب با سیاست‌هایی که دولت به کار می‌گیرد، نفع ببرند. اما مطلبی که بسیار مهم است این است که ما در موقعیت زمانی - جغرافیایی هستیم که اوضاع به‌هیچ‌وجه نودیدبخش نیست، نه برای سرمایه‌گذاری و نه برای تولید، نه برای فعالان

اقتصادی که منتظر هستند. چون اولاً سیاست‌های داخلی کشور هنوز شفاف نیست و بی‌ثبات است؛ همچنین اوضاع تصمیم‌گیری در کشور چندان مناسب نیست. تئیس‌های بین‌المللی به‌ویژه در رابطه با آمریکا باعث می‌شود انبیزه سرمایه‌گذاری داخلی کم‌رنگ شود. مگر اینکه ما این تنش را از بین ببریم؛ یعنی رابطه‌مان را با آمریکا و اروپا ترمیم کنیم و از این جهت انگیزه ایجاد شود برای عموم سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی. بدون رفع تنش بین‌المللی در داخل کشور، سرمایه‌گذاری نمی‌تکند.

این تنش‌ها از سوی عده‌ای از دستگه‌ها و افراد خاص ایجاد می‌شود. به نظر شما تا چه میزان از این بازآفرینی تنش‌ها به دلیل منافع اقتصادی‌شان است؟ ضمن اینکه در همین راستا ما با مفاهیم خاصی مانند «کاسبان تحریم» مواجه هستیم.

من فکر می‌کنم این افراد نوع گفتمان و درک غلطی؛ مسائل دارند و به مسائل توسعه نگاه نادرستی دارند. درک آنها از روابط بین‌الملل درست نیست. به هر حال نباید انتظار داشت که سرمایه‌گذار خارجی وقتی وارد کشور می‌شود، سود ببرد و هر چه ما می‌خواهیم آنها را به پیاده کنند. این سود دوطرفه است. صاحب سرمایه که می‌رسد نادر سرمایه‌های خود را به دلیل وارد کشور کند. ما باید فرصت سودآوری را برای آنها فراهم کنیم. ما باید ببینیم از ورود سرمایه خارجی چه نفعی می‌بریم. وقتی تکنولوژی و سرمایه ریسک‌پذیری‌شان

را می‌آورند و تنش کمتر می‌شود و جوانان را سر کار می‌برند... اینها برای ما امتیازند. ما باید به این سمت برویم که از امکانات استفاده کنیم. باید تلاش کنیم تا تعامل سازنده‌تر و بیشتر با جهان خارج از امکانات بین‌المللی برای پیشراف کشور استفاده کنیم. ولی هدف ما تقویتان صرف نتیجه‌بخش نیست؛ برای موضوع جدی و فزاینده به فردی با یک احساس برای کشور خود و برای یک جناح و حزبی نباشد. البته مشکل است. گرجی‌ها افراد ولو از سر لدنوری مشکل‌ساز است. این سخن از پدر چندان جدی گرفته نشود اما در خارج برای سرمایه‌گذار خارجی بسیار مهم است. در تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری ما مؤثر است به عنوان به مسئولانه سخن بگویند و هر چیز ناپخته‌ای را به زمان نیاورند.

چرا با آنها برخورد نمی‌شود؟

سیاست خارجی، یا سیاست قضائی و حقوقی یا تصمیمات فنی متخصصان خود را دارد و هر کسی باید در چارچوب کار و وظیفه خود عمل کند و هیچ کس به خود اجازه ندارد در کار دیگری دخالت کند. می شود هرگز برای خود یک قانون وضع کند؟ اینکه خودداری نمی شود. شاید عده ای می خواهند خودشان را توجیه کنند. تمام افرادی که این گونه فکر می کنند، خودشان را جای یک برنج کار گیلانی قرار دهند؛ آیا می توانند به همان راحتی که حرف می زنند، سرجمع دو کیلو برنج تولید کنند. کار تولید نیاز به تکنولوژی دارد شرکت های خارجی می دارند دانش فنی و تکنولوژی برتر هستند که ما این کار را برای برای اینکه تولید صنعتی داشته باشیم، از وابستگی به درآمد نفت رهایی یابیم، اشتغال ایجاد و فقر را کم کنیم. آیا می شود همه اینها را نادیده گرفت و با یک حرف آینده جوانان و کشور را دستخوش امیال شخصی یا غرض ورزی سیاسی کرد. آیا کسانی که فقط حرف می زنند، می توانند یک عدد پیچ یا مهره تولید کنند؟ تکنولوژی، سواد نیست. مدافع شعار می دهیم که چه شود؟

توسعه سرمایه گذاری در بخش کشاورزی و کشاورزان خرده پا

... مکانیزاسیون تولید (از قبیل ماشین‌آلات جبهه‌زات) و بازاریابی (از قبیل فراوری، پهن‌بندی و حمل‌ونقل) است. تأمین مالی شرکت‌های تولیدی، یکی از مهمترین مسائل اعتباری و اقتصادی برای شرکت‌های عملیاتی بوده است. برای خرید ماشین‌آلات و تجهیزات بازاریابی بوده یا بلندمدت برای تأمین مالی زمین باشد. در میان انواع منابع تأمین مالی، بانک‌ها می‌توانند مهم و جایگاه مهمی تأمین مالی و سرمایه‌گذاری بخش کشاورزی داشته باشند. در مطالعات به این نکته اشاره شده است که بخش بانکداری در کشورهای در حال توسعه سهم بسیار کوچکی از منابع تأمین مالی بازاریابی را در مقایسه با سهم کشاورزی در تولید داخلی به خود اختصاص داده است.

سهم کوچک باعث می‌شود که سرمایه‌گذاری کشاورزی از سوی کشاورزان و کسب‌وکارهای محدود شود. همچنین در مطالعات نشان داده شده که عامل اصلی اعطای ناچیز وام به کشاورزان و خصوصاً کشاورزان خردپایه کمبود بانکی بانک‌ها نبوده؛ بلکه تمایل نداشتن بانک‌ها به گسترش و توسعه اعطای وام به بخش کشاورزی است. حتی در مواقعی هم که دسترسی به اعتبارات بانکی است، این اعتبارات بیشتر به سمت فعالیت‌های کوتاه‌مدت (مانند بایرانات برای خرید نهاده‌ها) بوده و کمتر بایرانات به سمت سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت بخش کشاورزی سوق داده شده و بیشتر این بایرانات از محل بانک‌های دولتی و منابع رسمی است. این اعتبارات از محل اعتبارات رسمی دولتی تا حدودی نیازهای مالی کشاورزان و کسب‌وکارهای کوچک را پوشش داده که عموماً به‌دلیل هزینه بالا (خرید) برای این کشاورزان است. عمده‌ترین چالش‌های مؤسسات مالی ایرانی ارائه محصولات مالی به بخش کشاورزی، ناباوران خردپایه و کسب‌وکارهای کوچک بخش کشاورزی را می‌توان در سه محور خلاصه کرد: هزینه‌های معاملاتی برای رساندن خدمات به این بخش به‌دلیل مسافت و

و دوری روستا ۲) ریسک بازپرداخت نکردن توجه به خطرات خاص بخش، مانند طغیان‌های بخش تولید، قیمت و خطرات بازار. برخورد انزادیند کم برخورداری کم مؤسسات از دانش ضروری مرتبط با مدیریت مخاطرات خاص بخش کشاورزی، مدیریت هزینه‌های معامله و نوکنی ورود مشتریان کشاورزی به بازار خدماتی. علاوه بر این مطالعات نشان می‌دهد که است‌های دولت‌ها درباره رفع موانع ارائه وام مالی به بخش کشاورزی با اثری کم اثر است. و سیاست‌های مانند سیاست‌های سوبسیدی اعطای وام که برای ایجاد انگیزه برای طای وام به کشاورزان اعمال شده، کمترین اثر را داشته؛ چون این سیاست‌ها نتوانسته موانع اصلی اعطای وام به بخش کشاورزی را مدنظر برده و آنها را حل کند. به عبارت دیگر کمتر طراحی نظام و سیستم مطلوب و بهینه برای مالی بخش کشاورزی خصوصاً کشاورزان و کسب‌وکارهای کوچک بخش کشاورزی زنجیره عرضه محصول توجه شده است.

آگهی تجدید فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران

شماره مجوز ۱۳۹۶.۱۰۸۷
نوبت دوم

مناقصه شماره ۹۵/۱۳/PO1

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص)
شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد چهل و یک قلم قطعه یدکی پمپ **P/FHMD KONTRO SEALLESS PUMPS** را با شرایط ذیل از طریق فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران از تأمین کنندگان واجد شرایط خریداری نماید.

۱- موضوع مناقصه : خرید چهل و یک قلم قطعه یدکی پمپ **P/FHMD KONTRO SEALLESS PUMPS** مطابق مشخصات فنی اعلام شده در اسناد مناقصه

۲- نام و نشانی مناقصه گزار: (شرکت پایانه های نفتی ایران) به نشانی: تهران - خیابان ولیعصر - بالاتر از میدان ولیعصر - روبروی سینما استقلال - کوچه شهامتی - پلاک ۱۲ - کمیسون مناقصات

۳- برآورد مناقصه : ۵۱۰/۲۶۱/۴۹۲ (پنج میلیارد و چهارصد و نود و سه میلیون و سیصد و شصت و یک هزار و پانصد و ده) ریال

۴- معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران:

۱- توان مالی : ۲۰ امتیاز (حسب ماده ۲۵ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۴- استانداردهای تولید: ۱۰ امتیاز
۲- ارزیابی مشتریان قبلی و حسن شهرت : ۲۰ امتیاز (حسب ماده ۲۶ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۵- داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر : ۲۵ امتیاز
۳- تضمین کیفیت خدمات و محصولات : ۱۰ امتیاز	۶- حسن سابقه : ۱۵ امتیاز

حداقل امتیاز کیفی قابل قبول برابر با ۶۰ می باشد.

۵- تاریخ ، مهلت و نشانی دریافت و تحویل استعلام ها و مدارک ارزشیابی

۱- مناقصه گران می توانند از تاریخ انتشار آگهی دوم به مدت ۱۴ روز با مراجعه به سایت **WWW.IOTCO.IR** فرم های استعلام ارزیابی کیفی را دریافت و پس از تکمیل به همراه سایر اسناد ، مدارک و مستندات به صورت یک فایل **PDF** شده بر روی یک لوح فشرده (**CD**) در موعد مقرر به نشانی مناقصه گزار در بند (۲) تحویل نمایند .

۲- مناقصه گران باید مدارک تکمیل شده ارزیابی کیفی را حداکثر تا ساعت ۱۶ آخرین روز اقصای ۱۴ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم به کمیته فنی بازرگانی تحویل دهند.

۳- پس از بررسی فرم های ارزشیابی و مدارک دریافتی ، اسناد مناقصه به متقاضیان واجد شرایط تحویل داده خواهد شد.

۴- به مدارکی که به صورت ناقص ارائه گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۵- مناقصه گزار در قبول و یارد مدارک مناقصه گران در تمام مراحل اختیار نام خواهد داشت.

۶- شرایط مناقصه گران

۱- داشتن تجربه سابقه کار مفید، داشتن تجهیزات، امکانات، تخصص لازم، توانایی فنی و مالی جهت انجام کار مرتبط با خدمات موضوع مناقصه مطابق استاندارد های رایج صنعت نفت

۲- توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (شرکت در مناقصه) (به مبلغ **۲۲۵,۰۰۰,۰۰۰ (دویست و هفتاد و پنج میلیون)** ریال و همچنین تضمین حسن انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان ۱۰٪ نرخ پیشنهادی برنده مناقصه جهت یکسال خورشیدی حسب آیین نامه تضمین معاملات دولتی شماره ۱۳۳۴۰۲/ت/۵۰۶۵۹-هـ مورخ ۹۴/۹/۲۲ مصوب هیات محترم وزیران

ضمانتنامه های صادره می بایست مطابق فرمت های نمونه پیوست آیین نامه مذکور ارائه گردد لذا این شرکت از پذیرش ضمانتنامه هایی که فاقد شرایط فوق می باشد معذور بوده و هیچگونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص نخواهد داشت.

۳- ارائه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی

۴- ارائه تصویر مصدق از اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان امضای مجاز

مناقصه گران جهت رویت فراخوان می توانند به سایتهای ذیل مراجعه نمایند

روابط عمومی

www.shana.ir
WWW.IOTCO.IR